

lingsmæssige fritagelser, og man har derfor ikke i forslaget medtaget bestemmelsen om, at finansministeren kan afgøre tvivlsspørgsmål, der opstår angående de lovmæssige fritagelser, således at sådanne tvivlsspørgsmål på almindelig vis må finde deres endelige afgørelse ved domstolene.

Endvidere skal bemærkes, at efter de nugældende regler kan lovmæssig fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld gives henholdsvis for en del af en bygnings værdi og for en del af værdien af den bebyggede grund, også hvor den benyttelse af ejendommen, der betinger fritagelsen, er indskrænket til enkelte lokaler i bygningen. I praksis har man også bevillingsmæssigt givet fritagelser på samme måde. Bestemmelserne i forslaget § 11 (ad §§ 49, 50, 76 og 77) tilsigter dels en videreførelse af de lovmæssige fritagelser dels en lovfæstelse af praksis om delvise bevillingsmæssige fritagelser.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til §§ 1—6 og 8—10.

De ved disse bestemmelser foreslåede ændringer i juni-loven er af teknisk karakter nødvendiggjort af, at alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder i det i folketingsåret 1955—56 fremsatte lovforslag gennemførtes.

Til § 7.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af lovens § 38 skal bemærkes, at det af praktiske grunde er anset for rimeligst, at det altid er ejeren, der skal udfærdige skemaet til brug under vurderingen, således at dette også gælder i de tilfælde, hvor vurderingen sker efter begæring af en anden end ejeren.

Til § 11.

Under denne paragraf er samlet bestemmelserne om grundskyld (afsnit II A), grundstigningsskyld (afsnit II B), ejendomsskyld (afsnit III) og skat-ternes betaling m. v. (afsnit IV), som ikke gennemførtes ved loven af 23. juni 1956. Med hensyn til de enkelte bestemmelser herom bemærkes:

ad § 48.

Grundskyldspromillen foreslås for alle ejendomme fastsat til 6⁰/₁₀₀ årlig af grundværdien efter fradrag for forbedringer, d. v. s. til samme promille som den nu gældende. Den særlige regel i § 2 i lov nr. 102 af 14. april 1937 om lavere grundskyldspromille for skovbrugsejendomme end for andre ejendomme er ophævet ved § 50 i loven af 23. juni 1956.

ad § 49.

De nugældende regler om lovmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 1 og 4, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I § 49, stk. 1, gives der regler om, i hvilke tilfælde sådan fritagelse skal finde sted. Med hensyn hertil skal nærmere bemærkes følgende:

- a) Reglen om fritagelse af statens ejendomme er overført uforandret fra loven af 7. august 1922.
- b) Efter 1922-loven omfatter fritagelsen kommunale ejendomme med undtagelse af ejendomme, der anvendes til landbrug, havebrug eller skovdrift, samt bygninger, der anvendes til udleje. Efter forslaget skal også kommunale ubebyggede ejendomme, der udlejes, eller som henligger ubenyttede, inddrages under afgiftspligten.
- c) Reglen om fritagelse for skoler, hospitaler, sygehuse m. v. svarer i alt væsentlig til den nugældende regel herom, således som denne er blevet anvendt i praksis. Det bemærkes herved, at statsanerkendte opdragelseshjem og statsanerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg hidtil er blevet fritaget bevillingsmæssigt, men at det må findes rimeligt, at de går ind under den lovhjemlede fritagelse.
- d) Efter de nugældende regler kan sports- og idrætspladser ikke fritages, idet fritagelse for ejendomsskatterne kun gives for de på grunden værende bygninger (med tilhørende grund, gårdsplads og have). Efter forslaget skal fritagelsen omfatte „sports- og idrætsanlæg“, altså også sports- og idrætspladsen, men dog kun når anlæget tilhører gymnastik-, idræts- og skytteforeninger eller andre organisationer med samme formål. Det skal ikke udelukke fritagelse, at de til anlæget hørende arealer og bygninger udlejes, når de blot anvendes til det angivne formål. Parkeringsplads på selve ejendommens areal, der udelukkende er til brug for anlægets publikum, må betragtes som en del af anlæget og altså gå ind under fritagelsen. Samme fritagelse skal derhos gælde for ungdomslejre og lejrplasser samt ejendomme, der anvendes til feriekoloni for børn, når ejeren er en organisation, hvis hovedformål er at fremme børns eller unge menneskers friluftsliv. Der henvises iøvrigt til bestemmelsen i stk. 3 og bemærkningerne hertil.
- e) Efter loven af 7. august 1922 er „forsamlingshuse og deslige bygninger“ fritaget for ejendomsskatter. I forslaget, der ikke tilsigter ændring af denne fritagelse, er af praktiske grunde indføjet en bestemmelse om, hvad der skal forstås ved et forsamlingshus.